θησε. ὡς ἦλθεν ἕνας μεγαὸς, ὡς ἐποίησεν ἐκῆ. ὡς μὲ μεγὸν φόβον ἦλθε φεύγιν ὁ σκοῦρος ἀς τὴν φωλέαν του, ὡς ὅλα γαὸς δὲν ἤθελεν νὰ δάγῃ. ὡς ἔφαγε μεγάλους ὁ σκύλος ἀς τὴν ἐλιγκήδου ἤφωλέα, ὡς ὅλα γαὸς ἦταν, ὅλων ἄρχισεν νὰ τοὺς δαγκώνῃ, τότε ἐπαύσανε ὡς ὅ,τι ἔφαγε. ὡς ὁ σκοῦρος ἦταν, ἐλπὼ φαγα πούλια ἀς τὸ φαγερμεγκὶ ἀ σκοτώνῃ ἕνας ἀγριόγα τος, ὡς φεύγει ὁ θεοσεβὴς ὡς λέγει ὁ λόγος, ἀφεχόμενος ἀ φόβον τὸς πανιοῦ. λοιφὸν ἄρχησεν φρὸς αὐτόν. ὡς ὁ ἀγριόγατος ὡσὰν τοὺς ἦλεν ἐρχομένους, βουλόμενος νὰ τοὺς φαγῇ ἄρχησε νὰ φυθυρίζῃ, ὡς νὰ μεμπονίζῃ, ὡς νὰ λέγχῃ ἄγιος. οὔ τοι δὲ ἐγγίσανε τες φρὸς αὐτόν, ἤρξανε λιγὰ νὰ τὸν ἀπτιμᾶτε. ὁ δὲ ἦφεν αὐτοῖς, γ'νατὶ ἀδελφοὶ οὔτως λιγὰ μᾶτε; φρονεῖτε ὡς ὅθεὸς θέλῃ. ὡς τοιαῦτα ἀ ποῦσανες, ἀγὶν ἤξιώσαν γὰ ἀπτιμοῦν αὐτῷ. ὡς οὗτος φύσιν ἔχων φονικὴν, ἐπιθυμήσανε ἐφό νουσεν αὐτούς. ὡς ἤκουσεν θεοῦ λοιφὸν φανοῦργος ἐστὶ ὡς ὄχι θεός. ὡς οὐδὲ ἦσουν τοῖς φύσι ταῖς. ἐπὴ δὴ οὖν ἀπόσω ἀπὸ σε ἐξεβαλάθη τὸ γένος τῶν ἀγγέλων τῶν γλῶσσεν ἀφὸ τὴν βασιλείαν, ὡς ἔπεμψεν τὸν ἀεῖον. ὡς οὕτως ἀπίστως ἀφεφονεθὲς φρὸς τὸν πάρεσα ἦφε. τὸ δεύτερον ὅφου πορῇ, φαίνει βλεσσύς. ὡς τὸν νεὸν σὺ βεύῃ τὴν φαπίαν. ὁ λόγος ὅπως πὸς, ὅλων τύχῃ π ἀγάπῃ, τὴν ἐπιθυμείαν τος φεύς. π δὲ μὴν ποιᾶμεν, ὡὲ φαὰφανδὸς. ὥσεν ἤκουσεν ὁ πάφεξ τῶν λε, με ἐμεμήθη. φλὴν τὸ γινόμενον, οὐκ ἀφοβήνειν. τοὺ ἐπὲ νες γὰρ ἔχθρα ἀνάμεσα ἡμῶν τῶν ποιμένων ὡς τῶν γκοῦπων. ὡς ὁ βασιλοὺς, ἐγνώρισα τοῦτο, διό νον βεβὴν φαγοῦσεν σύναγμα φὲ βουλὴν. ὡς ὁ πά φεξ, μηχανὴν ἔνα νὰ ποίσεμεν, ὅ,τι ὡς ἀγάπη ἰ σχύουσι φαθεῖ, καθάφὲ ἔγινεν ἀς ἕνα ἀ σπιτὴν.

ὡς ὅτις